

Under folketingets behandling af lovforslaget viste det sig ikke muligt at gennemføre socialministerens forslag, og resultatet af forhandlingerne blev, at den hidtil gældende ordning med valgfrihed mellem et måltid mad og mælk med vitamintilskud opretholdes og udvides til folkeskolens 7 klasser i stedet for 6 klasser, at der i resten af skoleåret ydes mælk til de samme klasser, og at det hidtil gældende maksimalbeløb, 65 øre pr. måltid mad, 20 øre pr. mælkeydelse, og de gældende refusionsbestemmelser opretholdes.

Ved 1. behandling anbefalede *Kaj Andresen* (S) socialministerens forslag, idet han fremhævede bespisningens store betydning for de mindrebedemlede børnerige familier og dens betydning på det ernæringsmæssige område og dermed for folkesundheden.

Krogh (V) var af den principielle opfattelse, at skolebespisningen bør være en rent kommunal opgave, hvorved det fulde ansvar for dens økonomiske rækkevidde lægges i de lokale myndigheders hænder, og han erklærede, at venstre ville vende sig imod enhver udvidelse af bespisningen udover de rammer, som blev fastsat i 1951.

Poul Sørensen (KF) erklærede, at hans parti ikke kunne medvirke til gennemførelse af den foreslåede udvidede skolebespisning. Han beklagede, at socialministeren ikke viste interesse for den ved sidste lovændring indførte adgang til kun at yde mælk, og fremhævede, at den hidtil gældende ordning havde medført væsentlige besparelser.

Kirsten Gloerfelt-Tarp (RV) kunne heller ikke tiltræde socialministerens forslag, idet hun — som i 1951 — var tilhænger af, at bespisningen ikke finder sted i den del af året, hvor der er mindre trang til den, og hvor den på grund af uregelmæssig deltagelse som følge af eksaminer m. m. bliver uforholdsmæssig kostbar at holde i gang. Hun mente, at børnene bliver mindre ked af maden, når de ikke får den hele året, og at spildet derfor bliver mindre.

Petra Petersen (DK) udtalte, at hun kunne tiltræde lovforslaget, som i store træk svarede til det af kommunisterne i efteråret fremsatte lovforslag om udvidelse af skolebespisningen. Hun beklagede, at socialministeren ikke tidligere havde rejst sagen, og udtalte ønske om, at indførelse af skolebespisning blev gjort obligatorisk for kommunerne.

Søren Olesen (DR) erklærede, at skolebespisning burde være en rent kommunal opgave, så at de kommuner, der ønskede bespisning, selv afholdt udgifterne hermed.

I sin svartale til ordførerne understregede *socialministeren* den ernæringsmæssige betydning af skolebespisning, og i anledning af